

hæve formueskattegrænsen, gøre små renteindtægter skattefrie og i samme forbindelse undersøge mulighederne for en videre adgang til hel eller delvis fritagelse for indkomstskat af opsparede beløb i de år, opsparingen foretages. Tillige ønsker vi at behandle og overveje det forslag om skattefrie opsparing, som banker og sparekasser har udarbejdet og fremsendt til folketinget i dette efterår.“

Bertel Dahlgaard (RV) fandt ingen anledning til på ny at udtale sig nærmere om det genfremsatte lovforslag, der var fremkommet så sent, at et resultat af forhandlingerne i folketinget ikke kunne påregnes inden samlingens slutning. Angående den af ministeren omtalte skat ved kilden udtalte han, at denne form for beskatning efter hans opfattelse måtte anses for et meget stort fremskridt, selv om den også ville medføre betydelige administrative besværligheder. Hans parti ville med megen velvilje gå ind i en forhandling om denne reform i forbindelse med den samlede skattereform.

Alfred Jensen (DK) erkendte, at lovforslaget på flere punkter pegede i den rigtige retning, men fremsatte en række kritiske bemærkninger om det. Hans parti var „af den opfattelse, at de skatter, der er lagt på den jævne befolkning, er for store, og da forslaget til ligningslov var til behandling, foreslog jeg derfor, at der for indkomster under 15 000 kr. skulle gives et fradrag på 1 000 kr. ekstra, hvorved der ville ske en lettelse i beskatningen af alle de små og mellemstore indkomster. Det er vor stilling til en skattereform, at den bør give lettelser af betragtelig art, men det giver denne ikke i det omfang, det er muligt og ønskeligt. Derfor håber vi, at den, inden den kommer til behandling igen — det bliver, som det er spået, sikkert ikke før efter valget — får et helt andet udseende, som svarer til de ønsker og den trang, der er ude i den jævne, slidende og arbejdende befolkning.“

Soren Olesen (DR) fandt det påkrævet, at vi snart fik en skattereform, og beklagede derfor, at der ikke var tid til færdigbehandling af lovforslaget inden valget. Efter hans opfattelse bød forslaget på adskillige fremskridt, samtidig med at det også indeholdt bestemmelser, som retsforbundet måtte stille sig kritisk over for. Kapitalvindingsskatten måtte overvejes nærmere. Dens betydning ville svinde væsentlig ind, hvis man sørgede for at undgå inflation. „Tilbage bliver så det, man kan kalde de samfundsskabte værdier, som jo særlig fremkommer ved jordværdiernes stigning dér, hvor samfundet udvikler sig stærkt, og i den forbindelse har retsforbundet mange gange peget på det urimelige i, at de enkelte borgere tager gevinsten af den samfundsudvikling, der sker, uden at blive beskattet af denne gevinst. Om der så er andre områder, hvor der sker noget lignende — altså, at selve udviklingen i samfundet giver befolkningen visse indtægter — må man undersøge.“

Det udvalg, der fik sagen til behandling, afgav ved samlingens slutning en beretning, hvori det hedder: